

Zaprodané Česko. Tohle je svoboda?!

Pamětník, analytik: Jsme na zlé straně!

- CZ24 News | 2. prosince 2021

ČESKO: Zákazy spojené s covidem jsou často srovnávány s totalitou. Podobnosti vidí například obchodník a analytik Petr Markvart. „Když dnes vyjždím z ‚demokratického‘ Česka, připravuji si pas s vízem, osvědčení o negativním covid testu, potvrzení o zaplacení příjezdového testu, vyplněné zdravotní prohlášení cílové země, rezervaci karanténního hotelu (brzy i průkaz o povinném očkování) - a nevidím jediný rozdíl oproti cestování za sociáku,“ říká. Před rokem 1989 snil o svobodě a měl pocit, že nestojí na té „správné“ straně. A nyní ho má znovu.

Petr Markvart začal tím, že vyrůstal ještě za socialismu, kdy mezi Východem a Západem byla Železná opona a konflikt velmocí měl potenciál přerůst v jadernou válku. „Naše vojenská technika zastarávala a bojový duch odpovídal ideové chudobě prázdných hesel tehdejšího režimu,“ popsal obchodník zkušený v této oblasti.

Vzpomenul si také na to, co všechno bylo potřeba pro to, aby tehdy člověk vycestoval: „Pas s vízem i do Rakouska, výjezdní doložku, celní prohlášení, příkaz k cestě, instrukční list a potvrzení o odevzdání vojenské knížky.“ Tehdy snil o svobodě pohybu. A také o volné výměně myšlenek, názorů a spolupráci místo konfrontace.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

„Stavěli jsme tehdy podniky a budovali průmysl mnoha zemí, rafinérie, elektrárny, strojírenské komplexy, zavlažovací systémy i potravinářské závody. Strávil jsem část svého života v arabských i afrických zemích. Jezdil jsem se svými dětmi křížem krážem pouštěmi, horami i lesy, procházel jsem se s nimi po moderních bulvárech arabských velkoměst a navštěvovali jsme se s jejich obyvateli,“ popsal své zážitky a dodal, že tehdy měl za to, že stojí na špatné straně.

„Moc jsem si přál změnu, abych mohl konečně všechno udělat lépe, než ti přede mnou, které však pouze někdo šoupl v rámci globálního uspořádání, dojednaného po 2. světové válce v Jaltě a Postupimi, do tábora ‚míru a socialismu‘,“ svěřil se.

Své vzpomínky pak Markvart neradostně konfrontuje s dneškem. Kdy podle něho hrozí konflikty jiné než jaderné, ale odpornější, protože proti sobě ženou obyvatele jedné země. „Říká se jim barevné revoluce a jejich agendou jsou globální témata, jako klima, virus, buzny či nejružnější jiné menšiny. Jejich hnacími motory jsou korporace, nevládky, zaprodaní politici a média,“ prohlásil.

Zatímco za komunismu byla vojenská technika zastaralá, dnes prý má Česko bojovou techniku

zhruba „na válku v jednom ze čtrnácti krajů ČR“. „A bojový duch se vlivem různých humanitárních intervencí přeměnil v ubohý intervencionismus pod křídly velmoci ve věcech, které se nás ani vzdáleně netýkají,“ doplnil Petr Markvart.

Srovnal také, jak se cestuje dneska. „Když dnes vyjždím z ‚demokratického‘ Česka, připravuji si pas s vízem, osvědčení o negativním covid testu, potvrzení o zaplacení příjezdového testu, vyplněné zdravotní prohlášení cílové země, rezervaci karanténního hotelu (brzy i průkaz o povinném očkování) – a nevidím jediný rozdíl oproti cestování za sociku,“ shledává s tím, že stejně jako státní zvůle může cestu zkomplikovat ta korporátní.

„Názory si zatím můžeme svobodně vyměňovat, avšak člověk s kritickým myšlením je ihned označen za šířitele konspiračních teorií, přívrženec mírové spolupráce se všemi zeměmi za ruského švába a odmítač vakcinačních vymožeností je podezřelý živel a buřič,“ komentuje ve svém zamyšlení analytik dál.

Dodává, že podniky už v zahraničí staví jiní, a Česku je milostivě dovoleno dodávat komponenty. „Které z nás dělají zaostalou manufakturu, žijící z milosti nových pánů,“ míní. Došlo také na srovnání arabských měst dříve a nyní: „Města, po kterých jsem se rád procházel s dětmi, jsou zničená ze zahraničí podporovanou občanskou válkou nebo humanitárními intervencemi, jejich země jsou ožebračené nebo zbavené vlastní vůle. Nemůžete v nich bez ozbrojené eskorty ani vystrčit nos z ghetta pro cizince.“

Stejně jako dříve má Petr Markvart pocit, že strana, na které stojí, není ta správná a že státy opět nestojí za zájmy svých obyvatel. „Moje děti mohou mít právem pocit, že by chtěly asi věci uspořádat lépe, než jsem to dobabral já. Přitom mě samotného taky jenom nějaká neviditelná ruka šoupla do tábora jiného míru a jiného socialismu, jak bylo dojednáno po 3. světové válce na Maltě a v Rejkjavíku,“ doplnil přirovnání s minulostí.

„Tehdy jsme alespoň věděli, kdo je náš a kdo nepřítel. Dnes nám těch virtuálních nabídnou mnoho, ale ani jeden z nich nebude ten pravý,“ zakončil svou úvahu analytik Petr Markvart se známým zvoláním ke svatému Václavovi.

Zdroj: parlamentnilisty